

Υπόθεση T-122/89

F.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Υπάλληλος — 1) Αποζημιώσεις για ατυχήματα και επαγγελματικές νόσους — Απόφαση περί του ότι τα αίτια της νόσου είναι εργασιακής φύσεως — 2) Συντάξεις αναπηρίας — Αναπηρία που περιάγει τον υπάλληλο σε αδυναμία εκτέλεσεως των καθηκόντων του »
(άρθρα 73 και 78 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως)

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 1990 519

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ασφάλιση κατά ατυχημάτων και επαγγελματικών νόσων — Ιατρική γνωμάτευση — Επιδείνωση της αναπηρίας κατόπιν διαπληκτισμού εντός της υπηρεσίας — Επιδείνωση που κατά την ιατρική έκθεση οφείλεται σε προϋφιστάμενη επαγγελματική νόσο — Άρνηση της διοικήσεως να δεχθεί ότι τα αίτια της επιδεινώσεως είναι εργασιακής φύσεως — Δεν επιτρέπεται
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 73)*
- 2. Υπάλληλοι — Προσφυγές — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Προθεσμίες — Προθεσμίες δημοσίας τάξεως
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)*

3. *Υπάλληλοι — Προσφυγές — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Ταυτότητα αντικείμενου και αιτίας*

(*Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91*)

1. Όταν η υγειονομική επιτροπή αποδεικνύει δεόντως ότι η επιδείνωση της αναπηρίας ενός υπαλλήλου κατόπιν διαπληκτισμού εντός της υπηρεσίας οφείλεται στην άσκηση των καθηκόντων του, καθόσον απορρέει, σε τελευταία ανάλυση, από την προϋφισταμένη επαγγελματική νόσο του ενδιαφερομένου, υφίσταται μια κατανοητή σχέση μεταξύ της ιατρικής διάγνωσης που περιέχεται στην έκθεση της υγειονομικής επιτροπής και του πορίσματος στο οποίο καταλήγει η υγειονομική επιτροπή δηλαδή περιορίζεται να συναγάγει τις ιατρικές συνέπειες από τη διάγνωση στην οποία έχει προβεί σε σχέση με τα αίτια της νόσου, χωρίς να προβαίνει σε εκτιμήσεις νομικής φύσεως.

Υπό τις συνθήκες αυτές, όταν το καθού όργανο επικαλείται τη σχέση μεταξύ του διαπληκτισμού και του συνακόλουθου ποσοστού αναπηρίας, με σκοπό να αφαιρέσει το ποσοστό αυτό από το συνολικό ποσοστό της αναπηρίας του υπαλλήλου που οφείλεται σε εργασιακούς λόγους, και δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι η ιατρική έκθεση έχει αποδείξει σαφώς ότι υφίσταται σχέση μεταξύ του εν λόγω επεισοδίου και της προϋφισταμένης παθολογικής καταστάσεως του ενδιαφερομένου, το όργανο αυτό υποκαθιστά παρανόμως στα πορίσματα της ιατρικής εκθέσεως τη δική του εκτίμηση επί ενός καθαρά ιατρικού ζητήματος, το οποίο εμπίπτει αποκλειστικά και μόνο στην αρμοδιότητα της υγειονομικής επιτροπής. Το γεγονός ότι η συμπεριφορά που προσά-

πτεται στον υπάλληλο αποτελεί παράβαση των υπηρεσιακών του υποχρεώσεων δεν σημαίνει ότι μπορεί να αμφισβητηθεί ότι το κλάσμα του βαθμού αναπηρίας του το οποίο οφείλεται στο επεισόδιο αυτό ανάγεται σε εργασιακούς λόγους, διότι η συμπεριφορά αυτή δεν αναιρεί τη σχέση μεταξύ του επεισοδίου και της προηγούμενης ψυχοπαθολογικής καταστάσεως του ενδιαφερομένου και δεν εξαλείφει επομένως τον αιτιώδη σύνδεσμο, ο οποίος διαπιστώθηκε από την υγειονομική επιτροπή, μεταξύ της προϋφισταμένης επαγγελματικής νόσου και της επιδείνωσεως του βαθμού αναπηρίας.

2. Οι προθεσμίες που τάσσουν τα άρθρα 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων για την υποβολή της ενστάσεως και την άσκηση της προσφυγής είναι δημοσίας τάξεως: οι προθεσμίες αυτές έχουν θεσπιστεί για να εξασφαλίζουν την ασφάλεια των εννόμων καταστάσεων και δεν επαφίενται στη διακριτική ευχέρεια των διαδικών ή του δικαστή.
3. Τα αιτήματα που υποβάλλουν οι υπάλληλοι ενώπιον του Δικαστηρίου πρέπει να έχουν το ίδιο αντικείμενο με τα αιτήματα που εκτίθενται στην προηγούμενη διοικητική ένσταση και δεν μπορούν παρά να περιέχουν αμφισβητήσεις που στηρίζονται στην ίδια αιτία με αυτές που έχουν προβληθεί με την ένσταση.